

MØTEBOK

Beh.rf.	Utvalg	Saksnr.	Møtedato
1	Utvalg for teknikk, landbruk og miljø	011/04	23.03.04

Sak: Forslag til ny skogbrukslov -høring

I saksomslaget finnes:

Forslag til ny lov om skogbruk –høring fra Landbruksdepartementet datert 04.12.2003.

Vedlagt følger:

Høringsutkast til ny skogbrukslov

Saksfremstilling:

Fakta / saksopplysninger

Landbruksdepartementet har sendt ut forslag om ny skogbrukslov på høring. Loven skal erstattet gjeldende lov fra 1965. Høringsfristen er 15. mars 2004. Den nye lova skal regulere skogbruk som næring og stimulere til verdiskaping med grunnlag i skogressursene. Siktemålet med forslaget er å etablere en mer moderne og juridisk funksjonelt rammeverk for forvaltning av skogressursene. Forslaget til ny lov innebærer en klar forenkling av gjeldene lovgiving om skogbruk. Skogbruksloven av 1965 har 58 paragrafer, mens lovforslaget har 22.

Vurdering:

Om prosessen

Departementet startet opp arbeidet med ny skogbrukslov våren 2000 med å invitere fylkesmennene til å gjennomføre fylkesvise prosesser og gi skriftlig innspill. I Vestfold ble det orientert på skogbrukssjefsamling at lovarbeidet var i gang, og at det var anledning til å gi innspill. Høsten 2000 satte departementet ned en lovgruppe bestående av 15 organisasjoner med tilknytning til skogbruket. Kommunene var ikke representert i noen lovgruppe, og har altså ikke kunne gitt innspill under den fire år lang prosessen. Dette til tross for at kommunen er det daglige skogoppsyn, er gitt myndighet i 12 av de 22 paragrafene i den nye loven og har fått økt lovhjemmel for å treffe vedtak i første instans. Dette er beklagelig, og er en svak benyttelse av Norges største skogbruksmyndighet.

Generelt om loven

Loven mangler innledende definisjoner av uttrykk og begrep. Gjeldende lov har det, og dette anses som en fordel ved fortolkning av mulig lovbrudd. Hva mens f.eks. med ordet miljøverdier som er benyttet gjennom hele loven.

Skogens betydning for drikkevannskvalitet er lite påaktet i Norge, men like fullt svært betydelig. Vi har nylig fått en ny vannressurslov som øker oppmerksomheten mot vern av drikkevannskilder. Det er derfor merkelig at § 6 er den første og eneste gang i loven hensyn til drikkevannsføremål nevnes.

Kommentarer til enkelte paragrafer

§ 1 Formålet med lova. Hensyn til skogens betydning for drikkevannskvalitet burde vært nevnt allerede i formålsparagrafen.

§ 2 Virkeområde for lova. Det synes merkelig at lovens virkeområde ikke er begrenset til landbruksarealer og landbrukseiendommer. For eksempel vil loven antakelig gjelde for store boligtomter og friområder som er skogproduserende.

§ 4 Skogeigar sitt forvaltaransvar. Uttrykket miljøverdier og hensyn til biologisk mangfold benyttes i samme paragraf. Slik det står at *skogeigaren skal ha oversikt over og plikter å ta omsyn til miljøverdiane ved alle tiltak i skog* er uforbeholdent. Med det menes at en skogeier med denne lovbestemmelsen alltid kan lastes for å ikke ha tatt hensyn til miljøverdier hun aldri er blitt gjort kjent med. Den enkelte skogeier kan ikke kartlegge miljøverdier, og de hensyn en skogeier skal ta i forhold til lov/forskrift, må være avgrenset til offentlige registrerte forekomster. Selv om det i dag finnes bransjeavtaler og sertifiseringssystem som sikrer at skogeiere må ta naturhensyn, bør det likevel foreligge miljøkrav i lov og forskrifter. Denne paragrafen åpner for en miljøforskrift, og dette er positivt.

§ 6 Forynging og stell av skog. Paragrafen skjerper skogeiers ansvar å forynge etter hogst. I likhet med landsstatistikken viser kontroller at 20 % av hogstfelt i kommunen ikke er tilfredstillende forynget tredje vekstsesongen etter hogst. Det er positivt med en innstramming i forhold til gjeldende lov, men istedenfor 3 år kunne uttrykket tre vekstsesonger etter hogst vært benyttet ettersom det er antall vekstsesonger som er utslagsgivende for foryngelsesforholdene.

§ 7 Vegbygging i skog. I paragrafen er uttrykket *skogbruksstyresmakta* benyttet. I dag er det kommunene som avgjør søknader om landbruksveier. Da burde ordet kommunen vært benyttet i tråd med lovens øvrige praksis. Planlegging og bygging av skogsveier skal skje med hensyn til miljøverdier, men i denne paragrafen er ikke hensynet til landskap, kulturminner eller friluftsliv nevnt. Skogsveibygging er av de skogbrukstiltak som særlig påvirker landskap, kulturminner og forholdene for friluftsliv.

§ 8 Hogst og måling. Av nevnte hogsthensyn burde også hensyn til drikkevannskilder vært tatt inn. I forhold til friluftsliv innebærer ikke denne loven noen skjerpelse. *Det skal syntast for at bruk av stigar, løyper og andre ferdslårer ikkje blir unødig vanskeleggjort for allmenta etter at hogsten er avslutta. Kommunen kan påleggje skogeigar å rette opp køyreskadar eller andre skadar etter tiltak i skogen.* Mens hogst pågår vil friluftslivet måtte finne seg å bli skadelidende pga den næringsvirksomheten skogbruk er. Men at ordet *unødig* benyttes etter hogst, kan virke ubegrunnet. Likeså hadde det vært ønskelig at sist nevnte setning i sitatet også omhandlet opprydding av hogstavfall i stier/løyper og brukte ferdslårer.

§ 11 Meldeplikt innebærer en forenklet rett for kommunen til å innføre meldeplikt på skogbrukstiltak. Det rådende prinsipp skal fortsatt være ”frihet under ansvar”, men det er positivt at meldepliktsystemet er forenklet. Paragrafen er svært viktig hvis kommunes sanksjonsmulighet i forhold til § 8 skal ha noen mening. En hogst som tidligere tok en vinter, er i dag med en hogstmaskin gjennomført på 3-4 dager. I hensynskrevende områder er muligheten for en meldepliktsordning derfor helt nødvendig.

§ 12 Vernskog omhandler fastsettelse av vernskogrenser og bestemmelser. Myndigheten er lagt til fylkeslandbruksstyret, og det er et vanlig prinsipp at vedtaksmyndigheten også har ansvaret for at parter blir varslet om avgjørelsen. Slik det framgår skal kommunen måtte ta denne jobben for fylkeslandbruksstyret hvilket er unaturlig.

§ 13 Skogområde med viktige miljøverdier. Også her bør hensyn til vannkilder nevnes spesielt. Vil ordet naturverdier være mer dekkende enn miljøverdier i forskriftens overskrift?

§ 14 Innbetaling til skogfond. Avsetning av skogfond får en minimumsgrense på 2 %. Dette er altfor lavt. Også dagens ordning på minimum 4 % er for lavt ettersom salgsværdien på tømmer har gått ned, mens kostnadene til arbeidskraft har gått opp. All den tid kommunen kan frigi skogavgift dersom det ikke er behov for innestående midler, burde 5 % være minimumsgrense.

Innstilling:

Hof kommune har mottatt forslag til ny skogbrukslov til høring, og ber om at overnevnte kommentarer til den enkelte paragraf hensyntas i det videre lovarbeid. Hof kommune vil beklage at Landbrukdepartementet ikke har invitert kommunene med på utarbeidelsen av lovforslaget.

Behandling i Utvalg for teknikk, landbruk og miljø - 23.03.2004:

Enstemmig vedtatt i henhold til innstillingen.

Vedtak i Utvalg for teknikk, landbruk og miljø - 23.03.2004:

Hof kommune har mottatt forslag til ny skogbrukslov til høring, og ber om at overnevnte kommentarer til den enkelte paragraf hensyntas i det videre lovarbeid. Hof kommune vil beklage at Landbrukdepartementet ikke har invitert kommunene med på utarbeidelsen av lovforslaget.

Rett utskrift: